

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U KARLOVCU
Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1

Broj: P-DO-78/2021
Karlovac, 10. lipnja 2021.
JR/JR

OPĆINSKI SUD U KARLOVCU

K A R L O V A C

Na broj: Pr-1767/2021

Tužitelj: Nenad Jurković, OIB 64572069835, iz Garešnice, Ulica Petra Svačića 71, zastupan po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Rožman & Oredić, u Karlovcu

Tuženik: Republika Hrvatska, OIB 52634238587, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Karlovcu, Građansko-upravni odjel

Radi: naknade štete

ODGOVOR NA TUŽBU

2x

I. Tuženik je 12. svibnja 2021. zaprimio tužbu u ovoj pravnoj stvari te prvenstveno predlaže sudu da pozove tužitelja na ispravak tužbe na način da precizno naznači tuženika. Nakon što tužitelj izvrši ispravak, odnosno dopunu tužbe, tuženik predlaže svrsishodnu delegaciju suda, a zatim osporava osnovanost osnove i visine tužbenog zahtjeva u cijelosti.

II. Tužitelj je prethodno podnošenju predmetne tužbe sudu, 20. listopada 2020. podnio zakonskom zastupniku tuženika zahtjev za mirno rješenje spora sukladno članku 186.a stavku 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., dalje u tekstu: ZPP). Zakonski zastupnik tuženika je odlukom poslovni broj N-DO-133/2020 od 9. travnja 2021. odbio zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Dokaz: uvid u odluku Općinskog državnog odvjetništva u Karlovcu poslovni broj N-DO-133/2020 od 9. travnja 2021.

III. Prije svega, tuženik ističe da u tužbi nije naveden puni naziv tuženika sa osobnim identifikacijskim brojem, a što je potrebno naznačiti sukladno članku 186.

stavku 1. u vezi sa člankom 106. stavkom 2. ZPP. Naime, uz naznaku Republike Hrvatske, potrebno je naznačiti tijelo državne uprave i OIB tog tijela. Tijela državne uprave su ministarstva i državne upravne organizacije. Dakle, pored naziva tuženika Republika Hrvatska, treba stajati odgovarajuće tijelo državne uprave sa naznakom OIB-a toga ministarstva, ovisno o tome na koji resor se tražbina odnosi.

Slijedom navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu pozvati tužitelja na otklanjanje navedenih nedostataka, a ukoliko ih tužitelj ne otkloni, predlaže se postupiti sukladno članku 109. ZPP te tužbu odbaciti.

IV. Ukoliko tužitelj postupi po pozivu suda te dopuni i ispravi tužbu, tuženik predlaže naslovnom sudu da sukladno članku 68. stavku 1. ZPP zatraži od Vrhovnog suda Republike Hrvatske da odredi da u ovom predmetu postupi drugi stvarno nadležni sud, jer za to postoje važni razlozi.

Naime, predmet tužbenog zahtjeva je naknada štete koju je, prema činjeničnim navodima tužbe, tužitelj pretrpio uslijed neopravdanog boravka u istražnom zatvoru, zbog toga što Općinski sud u Karlovcu nije sa „posebnom marnošću“ vodio kazneni postupak protiv tužitelja, a koja je rezultirala povredom prava na nepovredivost osobne slobode, propisane člankom 22. i 25. Ustava Republike Hrvatske. Tužitelj potražuje naknadu štete za razdoblje od 10. ožujka 2020. do 2. srpnja 2020. u iznosu 24.308,90 kn uz zatezne kamate.

Dakle, s obzirom da je prema navodima tužbe šteta nastala tužitelju zbog postupanja Općinskog suda u Karlovcu u kaznenom postupku koji se vodio protiv tužitelja kao okrivljenika, u kojem je sudjelovalo 7 sudaca toga suda (bilo kao članovi vijeća u potvrđivanju optužnice, odlučivanju o produljenju istražnog zatvora tužitelju i kao raspravni suci) to postoje razlozi da se iz rada na ovom predmetu izuzmu određeni suci, pa između ostalog i raspravna sutkinja, odnosno da se odredi svrsishodna delegacija suda.

V. Prema činjeničnim navodima tužbe, osnova tužbenog zahtjeva proizlazi iz Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-III-3678/2020 od 22. rujna 2020. kojom je djelomično prihvaćena ustavna tužba tužitelja od 4. kolovoza 2020. kao osnovana te je utvrđeno da je propustom Općinskog suda u Karlovcu da udovolji zahtjevu posebne marnosti, podnositelju ustavne tužbe povrijeđeno jamstvo nepovredivosti osobne slobode, propisano člancima 22. i 25. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.). Do povrede je došlo u kaznenom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Karlovcu pod poslovnim brojem K-471/2019, zbog kaznenog djela protiv javnog reda – protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici Europske Unije ili potpisnici Šengenskog sporazuma, iz članka 326. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. – dalje u tekstu: KZ/11).

Ustavni sud Republike Hrvatske je ocjenom svih relevantnih okolnosti, a prije svega poduzetih postupovnih radnji Općinskog suda u Karlovcu do 4. kolovoza 2020., dakle, do podnošenja ustavne tužbe, utvrdio da Općinski sud u Karlovcu nije udovoljio ustavnoj i konvencijskoj obvezi postupak voditi s „posebnom marnošću“. Pritom je Ustavni sud uzeo u obzir da je do zastoja u kaznenom postupku došlo u

vrijeme globalne zdravstvene krize zbog pandemije novog koronavirusa koji je poremetio svakodnevni život ljudi diljem svijeta, pa tako i rad svih državnih tijela koja su se morala organizirati i prilagoditi novonastalim do tada nepoznatim okolnostima.

Dakle, Ustavni sud ocjenjivao je postupanje Općinskog suda u Karlovcu do podnošenja ustavne tužbe, do 4. kolovoza 2020. i poduzete radnje toga suda u konkretnom kaznenom predmetu, uzimajući u obzir uputu predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 20. ožujka 2020. (za organizaciju rada na sudovima za vrijeme provođenja mjera zaštite od zaraze koronavirusom) i Preporuku Ministarstva pravosuđa za prevenciju prenošenja i suzbijanje epidemije novim koronavirusom (SARS-CoV-2) bolesti (COVID-19) od 13. ožujka 2020.

VI. Međutim, tuženik smatra da postupanjem Općinskog suda u Karlovcu u predmetnom cjelokupnom kaznenom postupku, zbog toga što u razdoblju od 10. ožujka 2020. do 2. srpnja 2020. taj sud nije vodio postupak s „posebnom marnošću“, za tužitelja nije nastala konkretna šteta.

U konkretnom kaznenom predmetu, Županijski sud u Karlovcu, po sucu istrage, rješenjem br. Kir-477/2019-3 od 12. listopada 2019., je protiv tužitelja, kao jednog od trojice osumnjičenika, odredio istražni zatvor po osnovi iz članka 123. stavka 1. točke 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19.), zbog osnovane sumnje da je tužitelj počinio kazneno djelo iz članka 326. stavka 1. i 2. KZ/11, a postojale su osobite okolnosti koje su upućivale na opasnost da će tužitelj ponoviti kazneno djelo, dakle, zbog iteracijske opasnosti.

Općinsko državno odvjetništvo u Karlovcu je protiv tužitelja podiglo optužnicu pred Općinskim sudom u Karlovcu 6. studenog 2019. Tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom, preispitivana je opstojnost određenog istražnog zatvora i mogućnost zamjene istražnog zatvora drugom blažom mjerom opreza te je u zakonskim rokovima istražni zatvor produljivan iz iste zakonske osnove, pri čemu nije povrijeđeno načelo razmjernosti.

Rasprava pred prvostupanjskim sudom započela je 24. siječnja 2020. te je nastavljena na ročištu 10. ožujka 2020. Zakazano ročište od 6. travnja 2020. odgođeno je zbog epidemiološke situacije izazvane virusom COVID-19 te zbog protoka vremena od zadnjeg ročišta, rasprava je 2. srpnja 2020. počela iznova i nastavljena je na ročištu 4. rujna 2020. Na ročištu 9. rujna 2020. donesena je i objavljena osuđujuća presuda, posl. broj K-471/2019-120.

U povodu žalbe državnog odvjetnika, Županijski sud u Velikoj Gorici je presudom poslovni broj KŽ-441/2020-3 od 10. prosinca 2020. preinačio prvostupanjsku presudu u pravnoj oznaci djela i u odluci o kazni te je tužitelj pravomoćno osuđen zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 326. stavka 2. KZ/11 te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, time da mu je u izrečenu kaznu uračunato vrijeme oduzimanja slobode od uhićenja 10. listopada 2019. pa nadalje.

Dokaz: pregled spisa Općinskog suda u Karlovcu posl. broj K-471/2019.

Duljina istražnog zatvora za vrijeme kaznenog postupka vođenog protiv tužitelja nije bila u suprotnosti odredbama zakona koji propisuju trajanje istražnog zatvora.

Naime, za kazneno djelo iz članka 326. stavka 1. i 2. KZ/11 propisana je kazna zatvora u trajanju od tri do dvanaest godina. S obzirom na propisanu kaznu za konkretno kazneno djelo, sukladno članku 133. stavku 1. točki 5. ZKP/08 istražni zatvor može trajati najdulje dvije godine do donošenja presude suda prvog stupnja. Člankom 133. stavkom 3. ZKP/08 propisano je da u predmetima u kojima je donesena nepravomoćna presuda, ukupno trajanje istražnog zatvora do njezine pravomoćnosti produljuje se u slučaju iz članka 133. stavka 1. točke 5. ZKP/08 za jednu četvrtinu (što znači za šest mjeseci). Dakle, protiv okrivljenika protiv kojeg se vodi kazneni postupak zbog kaznenog djela iz članka 326. stavka 1. i 2. KZ/11, istražni zatvor do pravomoćnosti presude može trajati ukupno dvije godine i šest mjeseci.

U konkretnom kaznenom predmetu, tužitelj je bio lišen slobode i u istražnom zatvoru do donošenja nepravomoćne presude prvostupanjskog suda jedanaest mjeseci te do pravomoćnosti presude još tri mjeseca, dakle, ukupno jednu godinu i dva mjeseca, što znači u polovici dopuštenog trajanja istražnog zatvora sukladno zakonskim propisima.

Tužitelj je pravomoćno osuđen zbog počinjenja navedenog kaznenog djela na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme za koje je bio lišen slobode u vezi s počinjenjem toga kaznenog djela.

Prema tome, tužitelju ne pripada pravo na naknadu štete na temelju članka 480. stavka 1. točke 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02., 115/06. – dalje u tekstu: ZKP/97) u vezi s člankom 14. i člankom 573. alineja 3. ZKP/08, budući da tužitelj nije bio neutemeljeno lišen slobode.

Isto tako, neovisno što Općinski sud u Karlovcu, prema ustavnosudskoj odluci, u određenom razdoblju tijekom kaznenog postupka nije postupao s „posebnom marnošću“, u narednom razdoblju, koje nije bilo predmet ustavnosudske odluke, Općinski sud u Karlovcu nije imao zastoje u postupanju pa je tako održao dva ročišta na kojima je proveo raspravu te je na trećem ročištu donio i objavio presudu. Žalbeni postupak okončan je u daljnja tri mjeseca.

Prema tome, sagledavajući kazneni postupak vođen protiv tužitelja u cjelini do pravomoćnog okončanja (što Ustavni sud nije razmatrao u trenutku donošenja ustavnosudske odluke), tuženik smatra da zastojem u postupanju Općinskog suda u Karlovcu u razdoblju od 10. ožujka 2020. do 2. srpnja 2020. tužitelju kao okrivljeniku nije nastala šteta, budući da je vođenjem postupka u narednom razdoblju i pravomoćnim okončanjem postupka u zakonskim okvirima, kompenziran zastoj iz prethodnog razdoblja.

Tuženik posebno ističe da je do zastoja došlo u trenutku kada je Republika Hrvatska zahvaćena novim koronavirusom (SARS-CoV-2) bolesti (COVID-19), kada

su svi pa i sudovi obavljali samo nužne i hitne radnje, koje su se mogle provesti uz zaštitne mjere. U konkretnom kaznenom predmetu, s obzirom na sastav sudskog vijeća, obvezatnu obranu okrivljenika za vrijeme rasprave trojice okrivljenika koji su bili u istražnom zatvoru, broja pravosudnih policajaca (dvojica u osiguranju po okrivljeniku), u sudnici je istovremeno bila nužna nazočnost 17 osoba (tročlano sudsko vijeće, zapisničar, 3 okrivljenika, 3 branitelja, 6 pravosudnih policajaca, državni odvjetnik). Na početku tog razdoblja, na slobodnom tržištu nije bila mogućnost nabave medicinskih maski, odnosno zaštitnih maski za lice, dezinficijensa za ruke, dakle, nije bilo moguće osigurati zaštitne mjere u prevenciji zaraze koronavirusom u prostoru kojim je sud raspolagao, a nije postojao sustav video linka sa Zatvorom u Karlovcu, radi provođenja rasprave na daljinu.

VII. Također, tuženik ističe, da je tužitelj zbog nepostupanja suda u spornom razdoblju, mogao koristiti institut zaštite prava na suđenje u razumnom roku te sukladno članku 64. stavku 1. točki 1. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20. – dalje u tekstu: ZS) podnijeti predsjedniku Općinskog suda u Karlovcu zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku. Ukoliko bi predsjednik suda ocijenio zahtjev osnovanim, odredio bi rok sucu koji postupa u kaznenom predmetu (odnosno predsjedniku vijeća) u kojem sudsko vijeće mora riješiti predmet. Tek ukoliko to sudsko vijeće ne bi riješilo predmet u određenom roku, tužitelj je sukladno članku 68. stavku 1. ZS mogao neposredno višem sudu u daljnjem roku od šest mjeseci podnijeti zahtjev za isplatu primjerene naknade zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku.

VIII. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da naslovni sud tužitelja pozove na ispravak i dopunu tužbe, a ukoliko po pozivu tužitelj ne postupi, da tužbu i tužbeni zahtjev odbaci, odnosno, odnosno ukoliko tužitelj udovolji pozivu suda, kako se tuženik protivi osnovanosti tužbe i tužbenog zahtjeva, da po odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, drugi stvarno nadležni sud, tužbu i tužbeni zahtjev odbije kao neosnovanu i naloži tužitelju da nadoknadi tuženiku troškove parničnog postupka uz pripadajuće zatezne kamate.

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Jasna Radman

Tuženik traži trošak:
za sastav odgovora na tužbu
iznos 1.000,00 kn i odluke
o zahtjevu za mirno rješenje
spora iznos 1.000,00 kn.